

Sygn. akt V KO 45/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **S. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 stycznia 2018 r.

wniosku skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...], w sprawie o sygn. akt II AKa [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec
jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 lipca 2017 r. skazany złożył do Sądu Najwyższego osobisty wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...], w sprawie o sygn. akt II AKa [...]. W pierwszej instancji w tej sprawie orzekał Sąd Okręgowy w S. wydając wyrok w dniu 17 grudnia 2014 r., sygn. akt III K [...]. We wniosku o wznowienie postępowania skazany wskazał na fakt orzekania w ww. sprawie sędziego Sądu Okręgowego – P. M., który jak wskazał skazany „okazał się być złodziejem sklepowym”. Z okoliczności tej skazany wywodził o stronniczości sędziego rozstrzygającego sprawę, w szczególności, w części dotyczącej przestępstw przeciwko mieniu powodowanej jego skłonnościami. W podsumowaniu skazany oświadczył, że nie oczekuje ani uniewinnienia ani złagodzenia wyroku, a jedynie sprawiedliwego procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec oczywistej bezzasadności wniosku skazanego należało odmówić jego przyjęcia. Przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu o wznowienie jest w pierwszym rzędzie kwestia istnienia podstaw do wznowienia postępowania. Te zaś określone zostały w art. 540 k.p.k. i art. 540 b k.p.k., przy czym katalog wskazanych tam podstaw wzruszenia prawomocnego postępowania ma charakter zamknięty. Z kolei, wprowadzony od dnia 1 lipca 2015 r. przepis art. 545 § 3 k.p.k. wprowadza obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania, złożonego osobiście przez stronę, pod kątem tego, czy nie jest on oczywiście bezzasadny, a zatem, czy nie zaistniała sytuacja, w której we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania, albo też wniosek oparto na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 k.p.k.

Przeprowadzona w tej sprawie analiza złożonego przez skazanego wniosku niewątpliwie wskazuje na taki właśnie jego charakter. Skazany w swoim wniosku nie wskazał na istnienie jakichkolwiek okoliczności, które na obecnym etapie postępowania odnosiłyby się do podstaw wznowienia postępowania określonych w przywołanych uprzednio przepisach procedury karnej. Podnoszone przez skazanego zdarzenie dotyczące osoby orzekającego w sprawie sędziego jest nieistotne z punktu widzenia przedmiotu prawomocnie zakończonej sprawy i nie mieści się także w którejkolwiek z przesłanek warunkujących możliwości skorzystania z nadzwyczajnego trybu wzruszenia prawomocnego orzeczenia, jakim pozostaje instytucja wznowienia postępowania.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.